

Magnorvm Ministrorvm Rarae Fortvnae, Famaeqve Integritatis
Fvndamentvm, Et Robvr Solidvm

Magnorum ministrorum rarae fortunae, famaеque integritatis
fundamentum, et robur solidum

[Gotha]

Vockerodt, Gottfried

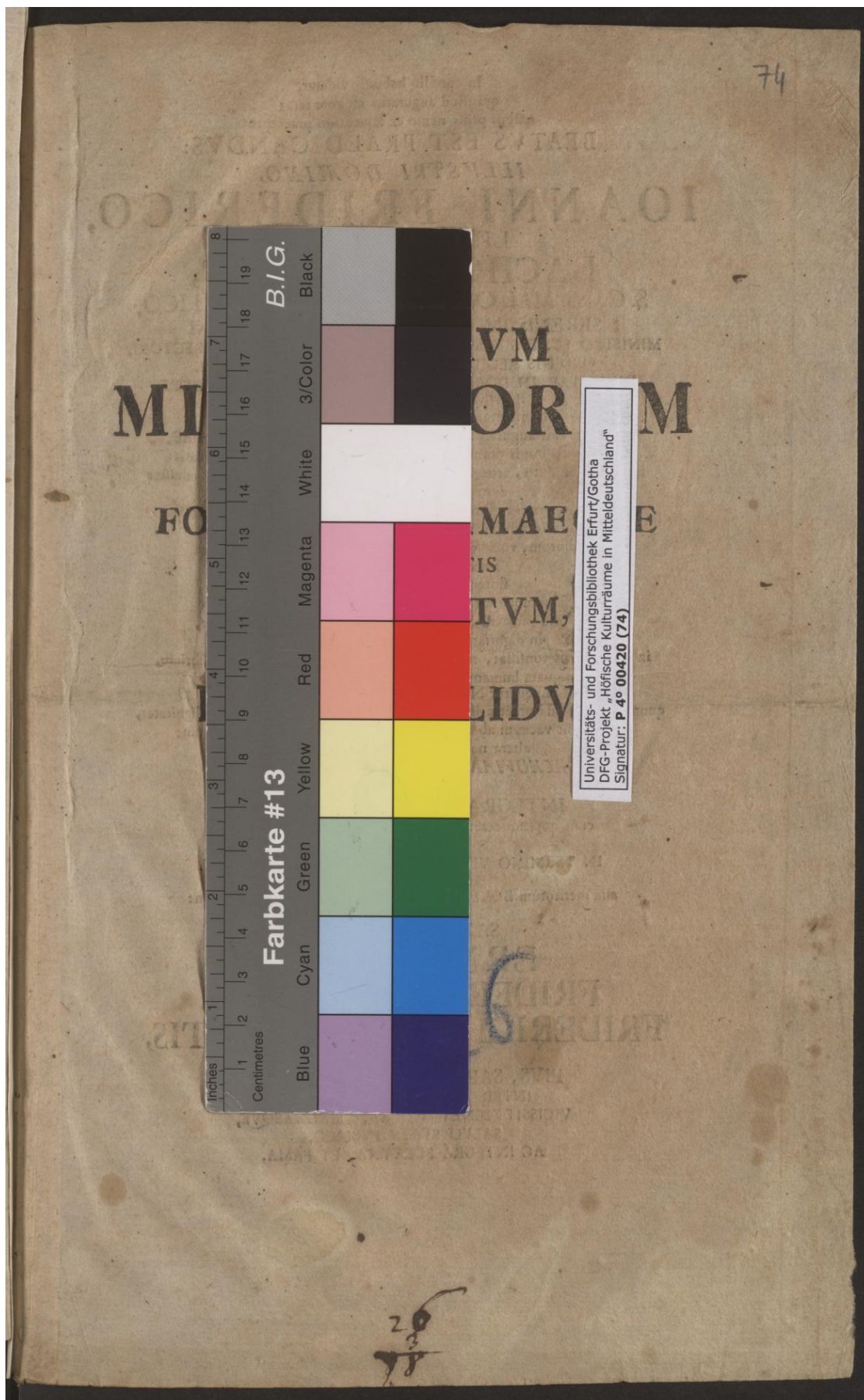
P 4° 00420 (74)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00000590

urn:nbn:de:urmel-390add14-77c6-4103-b898-1114690d982d0-00000973-13

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-390add14-77c6-4103-b898-1114690d982d0-00000973-13

74

MAGNORVM
MINISTRORVM

RARAE

FORTVNAE, FAMAEQVE

INTEGRITATIS

FVNDAMENTVM,

ET

ROBVR SOLIDVM

1726

26

urn:nbn:de:urmel-390add14-77c6-4103-b898-1114690d982d0-00000973-28

In consilio habuisse videtur,
qui istud auguratus est ante fata;
quibus prius nemo ex sapientum praecepto
BEATVS EST PRAEDICANDVS:
ILLVSTRI DOMINO,
IOANNI FRIDERICO,
LIBERO BARONI
BACHOVIO DE ECHT,
S. CAES. MAI. CONSILIARIO IMPERII AVLICO,
SERENISSIMI DVCIS SAXONICI GOTHANI
MINISTRO STATVS SVPREMO, CONSILIIQVE INTIMI DIRECTORI,
ORDINIS REGII PRVSSICI GENEROSORVM EQVITI,
DYNASTAE IN DOBITSCH, ROMSCHVETZ, HEVCKENDORF,
HARTMANSDORF, SCHLETWET, &c.
Placuit tum gratulatio diei natalis septuagesimi,
cordique fuit auguratio consciiis virtutis, & laudis BACHOVIANAE,
id est viris bonis omnibus; maxime autem aestimatoribus cordatis
imperatoriae dotis, artisque, quibus TANTI PRINCIPIS tantus minister
domi, forisque splendere debuit,
& pro temporum ratione, rerumque vicissitudine spectari, probarique.
Non displicere itaque, & improbatu poruerunt
gaudiorum, votorum, ominum, publicorumque iudiciorum
interpretes NVMI, & ausus
florentem praedicantis beatum,
saluumque exhibentis fortunae varietati obnoxium,
in subdolo praefertim, & fallace, rerum humanarum fastigio,
in dignitatis gradu aleae periculosa pleno,
in quo ut quis consistat, nec vertentis flatus fortunae reddatur ludibrium,
plusquam humano opus est praesidio, robore, consilio.
Loquatur NVMORVM forma, & scriptura!
quorum facies una praeter BEATI effigiem nomen, repraesentat, & dignitates,
quot capit vacuum ab aere comprehenso capite, & pectore spatium:
altera nauem, secundo cursu vehementem
BACHOVIANAE DOMVS INCREMENTA,
sub symbolo:
INTEGRA FORTVNA, ET FAMA:
cum notatione aetatis BEATI, temporis, natalisque diei,
nimirum
IN TERMINO VITAE DAVIDICO, AET. ANNO LXX.
FEBR. XXVIII, CIO 1000 XII.
alia meritorum BEATI summam, alterius NVMI argumentum:
TRIVM
SAXONIAE DVCVM,
ERNESTI PII,
FRIDERICI SAPIENTIS,
FRIDERICI PII, ET SAPIENTIS,
MINISTER
PIVS, SAPIENS, FIDELIS, FELIX,
INTER TEMPORVM, ET RERV
VICISSITVDINES VARIAS, MAGNASQVE,
SALVO STATV PVBLICO,
AC INTEGRA FORTVNA, ET FAMA,

urn:nbn:de:urmel-390add14-77c6-4103-b898-1114690d982d0-00000973-36

FORTVNAE PROCELLAS, SCOPVLOSQVE INVIDIAE,
SVMMARVM CVRIARVM PROCERIBVS INFESTOS,
DVCE VIRTUTE, ET PRVDENTIA,
COMITE MODESTIA,
FELICITER PRAETERVECTVS,
IN SACRO VITAE TERMINO,
AETATIS ANNO LXX.

FEBR. XXVIII.

CID 1000 XII.

Dedicata hæc BACHOVIANAE virtuti, & laudi monumenta, aere expressa,
ex quo publicata sunt, applausu excepta esse facili bonorum omnium,
eo minus mirandum fuit, quo magis constabat,
dudum aere perenniora BEATVM meruisse,
constantia, & dexteritate bene merendi sibi IPSI statuisse,
solidis fundamentis superstruxisse,
bonis, & legitimis artibus roborasse,

vt potuerint perennare,

intacta ab inuidia, inconcussa a temporum iniuria.

Quarum artium conscius, cuiusque roboris certus BEATVS

iure laetari potuit his ornamentis superstes,

& eorum sperare perpetuitatem.

Fuit Romae, P. Scipio Africanus Aemilianus videlicet,
qui post ostensum patriae lumen animi, ingenii, consiliique
in delendis inimicis vrbibus, Carthagine, & Numantia,

laetissimum, & clarissimum illum diem vidit,

quo senatu dimisso domum reductus ad vesperam est

a patribus conscriptis, populi Romani fociis, & Latinis;

sed pridie, quam excessit e vita,

antequam DICTATOR rempublicam posset constituere.

Feliciofuit BEATVS, quo administro praecipuo.

SERENISSIMI PATRIAE PATRES

vindicatam a belli Germanici iniuriis patriae rempublicam

recte constituerunt, constitutam pulchre conseruarunt,

ornarantque legibus, & institutis ciuilibus litterariis, & sacris

conuenientissimis,

quod tamdiu adeo auspiciis ministerii sui successibus potuerit interesse:

adesse aliorum IMPERII PROCERVVM, CIVITATVMQVE

rebus laborantibus, & controuersis componendis,

quoties dignus BACHOVIO vindice nodus incidit,

sanandaque fuit vlcera causa implorata autoritate CAESAREA,

experto SERENISSIMAE DOMVS FRIDENSTEINIAE interuentu,

& BEATI fide, & dexteritate administra;

denique superesse publicae gratulationi, & memoratis monumentis

longe vltra terminum vitae DAVIDICVM,

perque duas annorum hebdomadas,

ad annum vsque climactericum duodecimum,

vt frueretur publicis votis, & optato augurii euentu,

delectaretur cursu nauis gloriofae non interpellato,

sed dum singulari propitii NVMINIS munere

nec senilis maturitas cogeabat abesse a rebus agendis,

& minus prodesse supremis curiis, ciuibus, posteris,

expedito potius inter augefcentia ILLVSTRIS

BACHOVIAE DOMVS INCREMENTA,

inter cumulationes opportunitatum omnium,

& nobilissimarum affinitatum accessiones

ad portum expectatissimum.

Ita non temere idem artifex,

qui nauem BACHOVIANAE FELICITATIS

aere expressit in cursu,

eandem repraesentabit
IN PORTU,
sub symbolo:
SERVATA FORTVNAE, FAMAEQUE INTEGRITATE

adscripto aetatis anno LXXXIV.
fatalisque diei OCT. XXVII. hor. I.

Scipioni, Tullio teste, moriendi sensum celeritas abstulit;
sed de genere mortis difficile dictu fuit:

BEATI autem vitae generi obitus, vel ad superos abitus respondit:
requiescenti ex longo, & assiduo labore moriens similis est spectatus.

Sicut prae solita animi tranquillitate, solidae virtutis indice,
maxime laborans laborare non est vilis:

ita ex negotiis, & a curiis raptus in portum, & morti imminens,
tanquam diu expectata otia tandem nactus sine cura apparuit,
& non magis, quam in toto vitae cursu, periclitatus est, & tumultuatus.
Quam carus Scipio ciuitati fuerit, moerore funeris indicatum esse,

Cicero memorat?

quam carus PRINCIPI SVO, SERENISSIMO PATRIAE PATRI, fuerit BEATVS,

quoniam quam venerabilis processibus, & honoratis ministris,

quam desideratus populo, aperuit OCTOBRIS dies ultimus,

cognitumque est non moerore solum, sed & singulari funeris honore?

Res mira, in tanta urbane populi frequentia,

tantoque concursu vicinorum hominum,

quousque funeris fama potuit vulgari,

locum fuisse religiosae caerimoniae:

& tamen ita conticuerunt ad expositum in propatulo exanime corpus
tumultuantium voces,

tamque excitata est ad pium naeniarum conceptum turba vniuersa,
vt ad hoc vnum confluisse videretur.

Adeo, quem venerabilem fecerant florentem facta, & vitae actus,

post fata non destituit veneratio:

nec unquam funebria iusta iustius, sanctiusque peragi visa sunt.

Aduuabat autem, & illustrabat maxime funeris honorem

venerandus conspectus prosequentis exequias

SERENISSIMAE DOMVS PRINCIPALIS,

spectatus pullatus PATRIAE PATER SERENISSIMVS,

attrata PATRIAE MATER SERENISSIMA,

quatuorque filii SERENISSIMI.

Auitus hic mos est, & solennis SERENISSIMAE SAXONICAE DOMVI,

eo loco habere fidos ministros.

ARTE non minus, quam MARTE MAGNUM GVILIELMVM, DVCEM SAXONICVM
VINARIENSEM,

constat, aere comprehendendorum monumentorum formam ipsum praescripisse,
quibus funera honestaret in honoratis ministeriis suis defunctorum.

Non dubitandum igitur est, probatum iri studium, & pietatem eorum,

qui ad parentandum beatis tanti ministri manibus,

amplificandumque funeris honorem praesto futuri sunt.

Quod dum facere instituit filius meus,

IOANNES AVGVSTVS VOCKERODT,

LEGVM CVLTOR,

vt ad audiendum SERMONEM EIVS PANEGYRICVM frequentes conueniant,

quotquot BACHOVIANIS MERITIS fauent,

idque XXV Nov. post horam VII. matutinam in CL. I auditorio,

ea, qua par est, obseruantia rogat

ILLVSTRIS GTMNASII RECTOR,

GOTHFREDVS VOCKERODT.

P. P. GOTHAE XXIV Nov. c. 1806

LITTERIS RETHERLANIS.